

ספר מי השילווח - חלק ראשון - פרשת שופטים

Mei Hashiloach Vol I. Deuteronomy - *Devarim* - *Shoftim*

Judges and enforcers put for yourselves in all your gates...

What this means is that a person needs to think about everything they do while they are doing it. As the text ends by saying, 'in order that you will live'. Because things that are done with judgment are never lost. As we learn in the Zohar (Vol. III, 178a) it is written, "for there are no deeds, no knowledge and no reckoning in the *She'ol* - underworld".

שופטים ושוטרים תתן לך, היינו שיחשוב האדם את דרכיו בכל מעשיו שיעשה וכמו שמסיים בסוף למען תחי', כי הדברים שיעשו במשפט לא ילכו לאבדון כמו דאיתא בזוה"ק [במדבר קע"ח] כתיב [קהלת ט"ז] כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה,

What this means is that any action performed with mindfulness cannot fall to the *she'ol* underworld. Now here, in this chapter, there are six specific exhortations corresponding to the six sides, which depend on thoughtfulness. One: judges and enforcers. Two: do not plant an *Asherah* tree. Three: do not erect stellae. Four: righteousness with righteousness shalt thou pursue. Five: do not sacrifice to any but God. Six: the rebellious elder.

מעשה הנעשה בחשבון לא תפול בשאול, והנה כאן נאמר שש אזהרות כנגד שית סיטרין דתלין במחשבה, א' שופטים ושוטרים, ב' לא תטע לך, ג' לא תקים לך מצבה, ד' צדק צדק, ה' לא תזבח, ו' זקן ממרא:

Judges and enforcers put for yourselves in all your gates...

Judges: what this means is that a person needs to be capable of being judgmental of his knowledge to understand what is permitted and what is forbidden. **Enforcers** refers to the will; for when a person understands that something is forbidden but still desires it in his heart and wants to transgress, then he needs to empower his heart to enforce that his heart be forced to follow the dictates of the mind, however that is made to happen.

שופטים היינו שיהי' לאדם משפט בדעתו שיבין איזהו מותר ואיזהו אסור, שוטרים, היינו ברצון כשיבין שזה אסור ועוד ירצה בלבו לעבור אז יתן בלבו כח מכריח שיוכרח להמשך אחר הבנתו, איך שיוכל,

If it is possible to forsake the forbidden out of love for God so much the better. But if not, a person should think that he will receive a reward in this world for his obedience. **In all your gates**, refers to the lusts. **To your tribes** refers to the attitudes that are derived from the desires.

אם יוכל לעזוב הדבר מחמת אהבת הש"י מה טוב, ובאם לא יוכל לחשוב בדעתו שיקבל שכר בעו"הז, בכל שעריך, היינו התאוות, לשבטיך, היינו כל הדעות המסתעפים:

Judges and enforcers put for yourselves in all your gates which God your Lord gives you to your tribes.

Your gates means that a person needs to set up judgment in the general and in the particular. In the entire kingdom and in each city, the same is in the individual soul. The gates refer to the seven gates of the soul through which a person receives the abundance. The two eyes the two ears the two nostrils (because through the nostrils a person also receives the abundance, through smelling things to which he is connected) and through the mouth. And to every gate through which a person receives, he needs to pay very close attention. And whenever a person bestows abundance, it needs even greater thoughtfulness.

שופטים כו' בכל שעריך אשר ה' אלקיך נותן לך לשבטיך, שעריך היינו לעשות שופטים בכלל ובפרט, בכל המדינה ובכל עיר, וכן הוא בכל נפש, שעריך, הן ז' שערים שבנפש שבהן האדם מקבל טובה והן ב' עינים ב' אזנים ב' נקבי האף (כי באף גם כן האדם מקבל כי מריח איזה דבר השייך לו) ופה, ובכל שער שאדם מקבל טובה צריך ליותר חשבון.

To your tribes refers to the twelve powers in a person through which they bestow abundance. Some are obvious and apparent and some are hidden. The two hands, the two legs, the genitals, these are apparent. The liver, bile, spleen, intestines, maw and two kidneys. These are the hidden powers. The liver is responsible for anger; it needs to be judged, never to be enraged against the will of God. The spleen is responsible for laughter, which has to be judged to make sure that it never mocks - and so on for all of the powers.

לשבטיך, היינו י"ב כחות שבאדם שמשפיע בהן יש מהן נגלות ויש מהן נסתרות, ב' ידיים ב' רגלים וגויה הם כחות הנגלות, כבד מרה וטחול דקין וקבה וב' כליות הם נסתרות, כבד כועס צריך משפט שלא לכעוס רק ברצון הש"י, טחול שוחק צריך משפט שלא להתלוצץ וכן כלם:

Judges and enforcers put for yourselves in all your gates...

These are particular details of justice, as we learn in the Ethics of the Fathers, and these laws are very difficult to fulfill because no one really understands them until they have been transgressed. Because in order to understand using *Chokhmah* (wisdom) the truth in justice, one would need to be completely pure in the four elements from which a person is made:

שופטים ושופטים, זהו דקדוקי הדין כמו דאיתא במס' אבות, וזה קשה מאד לאדם לקיימן כי אין אדם עומד עליהם אלא אם כן נכשל בהם, כי להבין בחכמה, האמת בהמשפט צריך להיות נקי בארבעה יסודות שבאדם:

A) **do not bend justice.** What this means is that a person must not be biased and for a person to avoid bias, he has to be completely free of desire, and this is the element of water because water is desire as has been explained in many places.

לא תטה משפט, היינו שלא יהי' באדם נגיעה, לזה צריך האדם שיהי' מופשט מתאוה וזה ויסוד המים כי מים הוא תאוה כמו שנתבאר בכמה מקומות,

B) **Do not give special consideration.** This corresponds to the element of earth, as we find in the Talmud (*Sanhedrin* 19b) 'to bury his face in the ground' refers to someone who feels disempowered and without the ability to exhort the defendants and tell them to stand up on their feet.

לא תכיר פנים הוא נגד יסוד העפר כמו שמצינו בגמ' [סנהדרין י"ט]: כובש פניו בקרקע היינו שנמצא בו כבידות ואין בו זריזות לאמור לבעל דין עמוד על רגליך,

(אלא מלכי ישראל מאי טעמא לא? – משום מעשה שהיה. דעבדיה דינאי מלכא קטל נפשא, אמר להו שמעון בן שטח לחכמים: תנו עיניכם בו, ונדוננו. שלחו ליה: עבדך קטל נפשא. שדריה להו. שלחו ליה: תא אנת נמי להכא, [שמות כ"א] והועד בבעליו, אמרה תורה: יבא בעל השור ויעמוד על שורו. אתא ויתיב. אמר ליה שמעון בן שטח: ינאי המלך! עמוד על רגליך ויעידו כך. ולא לפנינו אתה עומד, אלא לפני מי שאמר והיה העולם אתה עומד, שנאמר [דברים י"ט] ועמדו שני האנשים אשר להם הריב וגו'. אמר לו: לא כשתאמר אתה, אלא כמה שיאמרו חבריך. נפנה לימינו – כבשו פניהם בקרקע, נפנה לשמאלו – וכבשו פניהם בקרקע. אמר להן שמעון בן שטח: בעלי מחשבות אתם, יבא בעל מחשבות ויפיע מכם. מיד בא גבריאל וחבטן בקרקע, ומתו, באותה שעה אמרו: מלך לא דן ולא דנין אותו לא מעיד ולא מעדין אותו)

C) **Do not take bribes.** This corresponds to the element of air, because bribes create a ease, like the lungs which fan the heart with their lobes giving rest to the heart. What this means is even if the judge passes the correct sentence, (because if it was an untrue judgment, that would come under the rubric of 'do not bend justice').

לא תקח שחד, נגד יסוד הרוח שזזה עושה לו ניחא כמו הריאה שנושבת בכנפי' על הלב ומזה ינוח הלב, וזה הוא אף ששופט אמת, כי על שקר נאמר לא תטה משפט:

D) **Righteousness with righteousness:** this is the element of fire, which can destroy all the other elements and does not allow them to expand or cross their boundaries.

צדק צדק, זהו יסוד אש שמכלה שאר היסודות ואינו מניחם להתפשט ולהתגבר,

In order that you live means that through this you reach into the source of life.

למען תחי' עי"ז תבואו למקור החיים,

You will inherit the land means that through this constriction, you will merit expansion.

וירשתם את הארץ, היינו ע"י הצמצום תזכה להרחבה:

Do not sacrifice to God your Lord an ox or sheep that has in it a blemish

This verse is an exaltation regarding prayer. Because prayers are a form of sacrifice and what it means is that a person must not pray to God a prayer that has a blemish of folly, etc. The ox is a metaphor for rage, because a person must not pray that God punish his neighbor. A person must never hand over judgment of another person to heaven. And the ox is a metaphor for judgment as

we learn in the writings of the Ari.

לא תזבח לה' אלקיך שור ושה אשר יהי' בו מום, זה הפסוק מזהיר על תפלה כי תפלה הוא ענין הקרבנות, היינו שלא יתפלל אדם תפלה להש"י שיהי' בה חסרון משטות וכדומה, שור רומז כי לא יתפלל האדם שיענש חבירו שלא ימסור דינו לשמים, כי שור רומז על דין כדאיתא בכתבי האר"י ז"ל

And the sheep refers to the fact that a person must never be disgusted with his own life as we find in the prayers of Jonah and Elijah.

ושה רומז שלא יקוץ האדם בחיים כגון תפלות יונה ואליהו:

Be plain, (wholehearted, straightforward, simple, at peace) with God your Lord

In the Talmud (*Nedarim* 32a) we learn 'whoever is plain, God is plain with him'. What this means is that if a person worships God, but takes no glory from that, but just acts simply out of the awareness that he is a creature and God is the creator, and so he is obliged to worship, then God responds plainly with him and bestows abundance without reckoning it as a recompense, but rather as a parent giving to a child.

תמים תהי' עם ה' אלקיך, בגמ' [נדרים לג:]: כל התמים הקב"ה מתמים עמו, היינו באם האדם עובד הש"י ואין לו שום התפארות מזה רק עושה בפשיטות מאחר שהוא נברא והש"י בראו ממילא צריך לעבדו, אז גם הש"י מתמים עמו כשישפיע לו טובה אינו מנכה לו מזכיותיו, רק כאב לבן:
